

енергия ржководилъ нейнитѣ дѣла Прѣзь този периодъ той билъ членъ, членъ-секретаръ, а понѣкога и председателъ на общината: въ сжщностъ въ неговитѣ ржцѣ било съсрѣдоточено кормило то на нейното управление.¹⁾ Когато той билъ повикачъ за членъ-секретаръ на общината, нейнитѣ финанси се намирали въ плачевно състояние: тя била обременена съ дългове; хаосъ и забърканостъ царували въ смѣткитѣ ѝ. Панайотъ не се обезсърчилъ; той съ енергия се заловилъ за урежданетъ ѝ: въ кратко врѣме привелъ въ извѣстностъ финансовото положение, уяснилъ нейнитѣ приходи и разходи, съставилъ инвентаръ на общинскитѣ имоти, начерталъ реаленъ бюджетъ и неуклонно слѣдилъ за точно то му изпълнение. При туй той наредилъ, щото всѣка година да се свиква общо събрание, което да прѣглежда общинскитѣ смѣтки. Той не само посочилъ реформитѣ, които трѣбало да се въведатъ въ вжтрѣшното устройство на общината, но и енергически залегналъ за прокарването имъ, и съ съдѣйствието на протомайсторитѣ на еснафитѣ, общинскиятъ кредитъ билъ възстановенъ. Общината била извадена отъ трудното положение, въ което дълги години наредъ се намирала, и взела да функционира редовно за осжществението на своята велика мисия. Отъ тази епоха, въ течението на двѣ десетолѣтия, почти всички актове, издадени отъ името на общината, сж били редактирани отъ Панайотъ Минковъ. Той прѣвъ въвелъ употрѣбението на български езикъ въ написването на общинскитѣ книжа, въ воденето на общинскитѣ регистри и общинската кореспонденция. Той прѣвъ почналъ да води на български кондицитѣ (кодицитѣ) на черквата Свети Димитъръ и нейнитѣ книги по счетоводството и отчетността. Тѣй като по онова врѣме училищата

¹⁾ Общинската канцелярия се помѣщавала въ двѣ прилѣпени една до друга стаи при черквата Св. Димитъръ. Въ едната отъ тия стаи — по-голѣмата — ставали заседанията на общината. Нейната мобилировка била много скромна: на писменната маса винаги лежало Кормчието и Шестокнижието на Арменопуло. Тамъ се пазелъ и общинскиятъ печатъ, който носѣлъ надписъ на български: „българска община въ Сливенъ“, а на турски *булгаръ джемаатъж Ислимъе* и се полагалъ върху по-важнитѣ актове на общината. Около 1865 г. стаята била украсена съ двѣ хубави фотографически картини, отъ които едната съ ликоветѣ на Иларионъ Макариополски, Авксентий Велешки и Паисий Пловдивски, а другата изобразявала погребението на Авксентий Велешки. Около 1872 г. въ сжщата стая била окачена телеграмата на Великия Везиръ Махмудъ Недимъ паша отъ 24 януарий с. г. относно черковния въпросъ. По-малката стая служела за пазене архивата на общината: въ два голѣми и здрави дървени сандѣци били наредени въ хронологически редъ кондицитѣ за изтеклитѣ години и общинската кореспонденция. Въ сжщата стая били депозирани и книгитѣ на общинската книгопродавница, която се завеждала едно подиръ друго отъ Димитъръ Юрдановъ, Панайотъ Минковъ, Недѣлчо Сотировъ, Коста Х Русковъ и Х. Никола Х. Костадиновъ (феслията).